

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

19. NEDELJA MED LETOM - 11. avgust 2024

Klara (Jasna), devica, ustanoviteljica klaris

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: Ob Robijevi 50. letnici življenja

za Božje varstvo in blagoslov v družini

Ponedeljek: 12. 8. 2024

Ivana Šantalska, vdova, redovnica

Ob 18.30: + Marija Švigelj, po namenu Marije

Torek: 13. 8. 2024

Janez Berhmans, redovnik

Ob 18.30: + Stanislav Jeršin, po namenu Romana Štrubelj z družino

Sreda: 14. 8. 2024

Maksimiljan Kolbe, duhovnik, mučenec

Ob 7.00: + Jože Jurman, po namenu Jožeta Zrnec

Četrtek: 15. 8. 2024

MARIJINO VNEBOVZETJE - veliki šmaren, državni praznik

Ob 8.00: + Alojz Rajbar, obletna

Ob 10.00: za vse pokojne vaščane in vaščanke Orel,

po namenu Staneta Podržaja

Petek: 16. 8. 2024

Rok, romar, spokornik

Ob 18.30: + Janko Novak, po namenu

Marije Kupljenik, Slavkota Menart in Ivica Vesel

Sobota: 17. 8. 2024

Evzebij, papež, mučenec;

Dan združitve Prekmurja z matičnim narodom

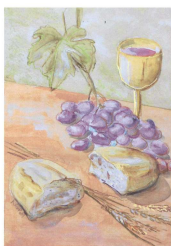
Ob 18.30: + Matija Žgajnar, po namenu družine Kuhar

20. NEDELJA MED LETOM - 18. avgust 2024

Helena (Alenka), cesarica

Ob 8.00: + Mihael Frkal, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 11. do 18. avgusta 2024

BOG ODLOČA

Nekateri med nami imate za sabo že dolgo pot življenja, pot, ki je bila vse drugo prej kot lahka. Morebiti ste si tudi kot Elija (1. Kr 19,4-8) zaželeli smrti od prevelike utrujenosti. Bog Eliju priskrbi hrano in ga spodbudi, naj vstane in je, da bo lahko šel naprej. To nam pove, da Bogu ni vseeno zame. Pred Elija postavi kruh in vodo, pred nas pa kruh in vino: evharistijo.

“Ne”, reče Bog, “tvoje poti še ni konec. O koncu ne odločaš ti sam, ampak jaz. Vendar te na tvoji poti ne bom pustil samega. Okrepim te, vzemi kruh in vino.”

Tukaj se nam postavlja pomembno vprašanje: Ali življenje lahko kdaj postane tako neznosno, da si človek zaželi smrti? Lastne, kot v primeru samomora oziroma evtanazije ali smrti drugega, kot v primeru splava? Ne, pravi Bog. Jaz sem dal življenje. Hočem, da gre naprej. Bog se postavi na stran življenja - proti neznostnosti trpljenja, proti navidezni brezupnosti položaja, proti strahu pred prihodnostjo. On tudi ve, kaj potrebujemo, ko smo na smrt utrujeni in slabotni: nekaj, kar lahko primemo, občutimo, okusimo, zato nam v evharistiji ne daje samo besede, ampak nekaj za ugrizniti in pogoltniti. In naj bo za vselej jasno: tako gotovo kakor čutimo hrano v ustih, tako gotovo je Bog tam, pri nas, da nam pomaga. Ni nujno, da se bo naša pot nadaljevala - Bog spoštuje našo svobodo -, lahko pa se nadaljuje. In še to: potrebno je poklicati na pomoč. Gotovo tudi sami poznate veliko dobrih ljudi, tudi take, ki se nimajo za verne, imajo pa življenje za sveto in nedotakljivo, so občutljivi zanj ter ga pripravljene braniti in ohraniti.

Nihče izmed nas ne more vedeti, kako dolgo pot ima še pred seboj. Elijeva zgodba nam pojasni, da je Bog z nami na naši poti. On ni samo cilj naše poti, temveč nas na njej spremlja in krepi.

Kar Elija dobi, ni razkošje, a dovolj. Dovolj, da vstane in gre dalje. Tudi mi pri maši dobimo majhen zalogaj. Količina pač ni pomembna. Ampak dejstvo, da v tem kruhu Bog sam prihaja k nam. Da, v koščku kruha, da se ne bi do sitega najedli, da ne bi izgubili lakote po Bogu in pozabili, da še nismo na cilju.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

V četrtek, 15. avgusta, je zapovedan praznik Marijinega vnebovzvetja ali Veliki šmaren, ki je tudi državni praznik. Maši sta po nedeljskem sporedu: ob 8. in 10. uri. Na ta dan bomo zopet obnovili izročitev slovenskega naroda Mariji:

Sveta Devica Marija!

Ti si Jezusva Mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in si z njim pod križem trpela.

Ti si tudi naša Mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.

Tebi izročamo sami sebe,

da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.

Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivala duhovne vrednote.

Tebi izročamo Cerkev v Sloveniji,

da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.

Tebi izročamo domovino Slovenijo,

da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.

Tebi izročamo naše rojake po svetu,

da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.

Tebi, naša Mati, se danes vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo in nas izroči
svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Objavljamo **URNIK VEROUKA 2024/2025**. Urnika ne spreminjamo, da bi staršem olajšali usklajevanje verouka z drugimi pošolskimi dejavnostmi njihovih otrok, s tem, da se zavedamo, da ni mogoče vsem ugoditi. Pričakujemo, da vam je veliko do verske vzgoje vaših otrok, zato upamo, da tako maše kot verouka ne boste postavili na zadnje mesto ali celo opustili. Verska izobrazba polaga temelj za življenje po veri v družini, Cerkvi in družbi.

Ponedeljek: 16.00 - 3. razred - prvoobhajanci

17.00 - 4. razred

Torek: 16.00 - 1. razred (s. Francka)

16.00 - 7. razred

17.00 - 2. razred (s. Francka)

17.00 - 8. in 9. razred - birmanci

Četrtek: 16.00 - 5. razred

17.00 - 6. razred

Za mladinska srečanja se še dogovarjamo in objavimo kasneje.

Marija Pomagaj

ZAŠČITNI PLAŠČ

Čeprav se Valter nima za posebej cerkvenega, se počuti varnega in doma ob porcelanastem kipcu Matere Marije.

Enkrat na dan mora iti tja, tako čuti, v kot svoje velike sobe. Tam je Marija. Kipec iz porcelana. Enostavno je tam, neopazna in nemoteča. Blesti v svojem modrikastem, rahlo razprtem plašču. Valter gre k Mariji, se pred njo rahlo prikloni in tiho reče: *“Marija, razgrni svoj plašč in naredi nam zavetje”*.

Valter je zdaj dopolnil 60 let. Je arhitekt. Pisarno ima v kleti svoje hiše. In še enega uslužbenca. V najboljših časih so bili štirje. Končuje svojo kariero. Ima dovolj denarja, in nima več veselja graditi hiš. Stranke so naporne; predvsem bogate. Vsak dan si izmislijo nekaj novega. Samo s plačilom ne hitijo. Seveda jim Valter ustreže, čeprav mu načrti strank niso všeč. Končno pa z njimi le zasluži. Zdaj pa ima dovolj denarja. Včasih obžaluje, da si je z delom zapravil nekaj svojega življenja. Sin živi daleč v stran; stiskov z vnuki skoraj nima, razen po telefonu. Z ženo sta se razšla. Zdaj je že pokojna. In Valter je sam. Včasih malo žalosten. Ima nekaj stalnih prijateljev in soseda, s katerim občasno igrata šah. To ga malo razveseli. Vendar se ne počuti doma.

Doma se počuti pri Mariji. Vsaj malo. Redko je hodil v cerkev in zdaj tudi. Tam mu je vse odveč. Marija pa je enostavno tam v kotu. Neopazna in nemoteča. Ničesar noče od njega. Valter pa si želi nekaj od nje. Kdor se ne počuti doma, se bolj boji sveta. Tako čuti Valter, starejši ko postaja. Marijo je vedno imel rad. Blesti v tišini. Njen modrikasti plašč je rahlo razprt. *“Marija, razgrni svoj plašč in naredi nam zavetje”*. Reče enkrat na dan. Samo zase. Marijin kipec je od njegove stare mame. Najden je bil pri pospravljanju njenega stanovanja. Seveda se ga takrat ni smelo vreči proč. To je takoj vedel. Malo je okrušen. Samo od zadaj in se ne vidi. Sprednji del plašča se sveti kot vedno.

Zaščitni plašč. Pri Mariji je vedno moder in rahlo odprt. Lahko kar zdrsnesh pod njega. In se počutiš kot doma, malo. Kakor otrok, ko je stara mama še živela. Nekaj takega Valter potrebuje. Pogosto misli na njo. Bila je ljubezniva in stroga. Ni mu vsega dovolila. Bolščala je vanj in takoj je vedel, da je naredil napako. In spet je bilo vse dobro. Pravzaprav vsi potrebujemo dom. Dom je lahko tudi človek. Pri Valterju je bila stara mama; danes Mati Marija. Ve, da je bila izbrana od Boga, da ga je poslušala - ker ni hotela izgubiti pri njem doma.

Tako je, ko si izbran, razmišlja Valter. Potem se okleneš Boga in se lahko okleneš drugih, lahko postaneš dom za druge. Valter se pod Marijinim plaščem počuti varnega. Dom je tam, kjer te je manj strah.